

Dr. J. R. Bolwewitz a mesjanizm
żydowski.

BIBLIOTEKA CHRZEŚCIJAŃSKO-SPOŁECZNA Nr. 3.

BOLSZEWIZM A MESJASZ ŻYDOWSKI

napisał Dr. J. K.

KRAKÓW

Nakładem „Związku chrześcijańsko-społecznego”
1922.

580.

<http://rcin.org.pl>

Waga archiwalny 133

BIBLIOTEKA CHRZEŚCIJAŃSKO-SPOŁECZNA Nr. 3.

BOLSZEWIZM A MESJASZ ŻYDOWSKI

napisał Dr. J. K.

BAL...
BIBLIOTEKA
00-330 Warszawa, ul. Nowy Świat
Tel. 76-66-57

KRAKÓW
Nakładem „Związku chrześcijańsko-społecznego”
1922.

22.044

DRUKARNIA „GŁOSU NARODU“ W KRAKOWIE.

Bolszewizm — dziełem żydów.

Zbytecznym byłoby dowodzić, że w dzisiejszym przewrocie bolszewickim bardzo żywy udział biorą żydzi. Są oni duszą tego ruchu, jego kierownikami, zajmują naczelne miejsce w rządzie sowieków, są w najważniejszej części jego komisarzami, organami wykonawczymi jego absolutnej woli, są tego przewrotu organizatorami i twórcami. Szczere pod tym względem wyznanie znajdujemy w charkowskim „Komuniście“ (p. Oesterreichischer Korrespondenz z 8/5 920), gdzie p. M. Kohan tak pisze: „Można bez przesady powiedzieć, że wielka rosyjska rewolucja socjalna była dziełem żydów. I żydzi nie tylko ją przeprowadzili, ale również dzisiaj sprawa sowieków spoczywa w rękach żydów Trozkiego. Prawdą jest, że żydzi nie służą w charakterze prostych żołnierzy w szeregach czerwonej armji, ale w komitetach, w radach delegatów i jako komisarze, prowadzą żydzi śmiało i bez strachu masy proletariatu rosyjskiego... Nie na darmo przechodzą żydzi przy wyborach do wszystkich władz sowieckich, nie na darmo rosyjski proletariąt obrał sobie na wodza i kierownika żyda Braunsteina-Trozkiego“...

Jaki jest powód udziału Żydów w bolszewizmie?

Cóż to wszystko znaczy? Co jest przyczyną i podkładem tego udziału żydostwa w ruchu bolszewickim? Czy tylko może chęć zysku, chęć złota, rabowanego po domach wydziedziczonych burżujów, czy żądza odwetu za dotychczasową pogardę z jaką lud rosyjski odnosił się do jęwrejów co pośród niego żyli — czy może chęć odwrócenia od siebie grozy rewolucji, jaka się już od-

dawna gotowała w państwie, z jednej strony absolutnej woli jednostek, z drugiej apatji i bezwoli całych mas ludu a nawet intelligencji? Być może — alle to nie będzie jeszcze wystarczającą odpowiedzią.

Żydzi czekają Mesjasza.

Aby zrozumieć dzisiejszy udział żydów w bolszewickiej rewolucji, trzeba sięgnąć głębiej, w tajniki duszy żydostwa, trzeba ten dzisiejszy objaw jego życia tłumaczyć sobie głębszemi przyczynami, tkwiącemi w naturze duszy żydowskiej i nawet w samym charakterze dziejów tego „wybranego“ narodu i tradycją przekazanym jego stosunkiem do reszty narodów nie żydowskich (goim), zaś w pierwszym rzędzie do ludów chrześcijańskich, powszechnego Kościoła i jego kultury. Trzeba przede wszystkim objaw ten pośród dzisiejszego żydostwa tłumaczyć sobie odwiecznemi tego narodu mesjańskimi pragnieniami, których się naród żydowski nigdy nie wyrzekł, a które tak zrosły się z jego duszą, iż nie tylko żyd starożytny, przedchrześcijański, pragnął Mesjasza, ale pragnie go i żyd nowoczesny, pragnie go całą potęgą swej duszy, całą namiętnością, całą nienawiścią tego wszystkiego co by mogło stanąć na przeszkodzie w zrealizowaniu tych jego mesjańskich aspiracji.

Te aspiracje mesjańskie tłumaczą nam nie tylko różne objawy życia dzisiejszego żydostwa, ale całe jego dzieje. Żydzi czekają Mesjasza, a te ich oczekiwania mesjańskie nie tylko dziś nie osłabły, ale jeszcze się spotęgowały, stały się żądzą, prowadzącą naród ten „wybrany“ do szalonych nieraz przedsięwzięć i czynów. Tak było nie tylko w pierwszych czasach chrześcijaństwa, zwłaszcza po zburzeniu Jerozolimy, tak jest i dzisiaj. Żyd każdy musi pragnąć Mesjasza.

Cóż to jest ten Mesjasz żydowski?

Ale cóż to jest ten Mesjasz żydowski? Czy taki, jakiego oglądali w swoich wizjach starożytni pro-

rocy? O nie, to karykatura Mesjasza — to Mesjasz, jakiego zmaterjalizowane i bezduszne żydostwo już za czasów Chrystusa sobie wyobrażało — Mesjasz, który miał dać panowanie żydom nad wszystkimi „goim“, t. j. nie żydami — nad całym światem.

Żydzi nie przyjęli Chrystusa - Mesjasza.

Tę ideę mesjańską, z którą wiąże się jak najgrubszy materjalizm i impetjalizm wypija każdy żyd z mlekiem matki swojej; idea ta -stanowiła oś dziejów żydostwa w Palestynie i poza Palestyną. Rzecz też prosta, że Chrystus-Mesjasz, którego „królestwo nie było z tego świata“, nie mógł być zrozumianym przez swoich współzamiczków, albowiem nie dał im tego, co dusza ich pragnęła; nie zaspokoił ich pożądlivości oczu, ciała i pychy żywota — nie poprowadził na znieawidzonych „goim“, nie wytepił ich mieczem jak Jozue, nie zatknął sztandarów żydowskich na forum romanum, ba nawet nie-żydom dawał równoprawnienie w królestwie swoim mesjańskim — dlatego został odrzuconym i zawiesz na krzyżu, jako ten, co śmiał zbluźnić to wybraństwo żydowskiego narodu przed wszystkimi innymi narodami.

Pragnienie Mesjasza — chorobą i przekleństwem duszy żydowskiej.

Nastąpiła katastrofa krzyża — ale też wraz z nią zaczęła się tragedia tego narodu „wybranego“, który choć odrzucił przepowiedzianego przez Zakon Zbawiciela — nie wyzbył się pragnienia Mesjasza, które się w nim budzi, zwłaszcza w chwilach pomysłniejszych. kiedy się zdaje, że już, już Mesjasz się zjawia, by mu dać upragnioną władzę nad goimami, kiedy tak się układają stosunki wśród świata polityczno-społeczne, czy ekonomiczne, iż zda się, że wszystko co żyje i co jest, w żydowską pójdzie służbę... Ta idea mesjańska, to pragnienie Mesjasza — mniejsza o to, jak go dziś żydzi pojmują, czy jako osobę, czy też jako nowy

prąd polityczno-społeczny o jakiejś żywiołowej potędze, czy jako zdarzenie wielko-światowe, jak np. obecna wojnę i t. p. — tak dalece zapuściło korzenie w duszę żydowską, iż stało się jej namiętnością, nie ukojoną żądzą, prawie jej chorobą, jej jakoby przekleństwem.

Pseudo - Mesjasze żydowscy.

Pragnienie Mesjasza i dóbr jego doczesnych już za czasów Chrystusa było u żydów tak gorące, iż wystarczało, aby jakikolwiek oszust obdarzony jaką taką potęgą słowa, mógł odegrać rolę Mesjasza i do buntu żydów nakłonić. Roilo się od tego rodzaju pseudo-mesjaszów, mesjaszów-samozwańców, wyzyskujących różne nastroje ludu żydowskiego i momenty polityczne, którzy porywali za sobą lud do buntu, różnych zamieszek, a których koniec był zazwyczaj smutny. Dlatego Chrystus ostrzegał swoich przed tego rodzaju uwodzicielami.

Wojny i bunt żydów.

Treścią i ideą przewodnią wszystkich ostatnich wojen żydowskich, wszystkich ich konspiracji i buntów przeciwko Rzymianom, była nadzieja swobody i panowania nad światem, jakie im miał dać Mesjasz i jakie sobie obiecywali żydzi w imię przyrzeczonych im od wieków praw i przywilejów pośród narodów świata. W imię tych nadziei buntują się kilkakrotnie przeciwko Rzymowi za Tytusa, Tyberjusza, Klaudjusza, Trajana, Hadrijana i t. d. — niestety Mesjasz nie dopisywał, a Rzymianie w krwawych pogromach tłumili powstania... „*Judaeos assidue tumultuantes Chresto impulsore Roma expulit*“, pisze Suetoniusz (vita Claudii): Żydów wiecznie buntujących się za podniętą Mesjasza (Chresta — Chrystusa — Mesjasza) wypędził Klaudjusz z Rzymu. Rzym się krótko z nimi sprawiał. Z natury rewolucyjnych, niesfornych, zagrażających bezpieczeństwu miasta i państwa żydów karano w Rzymie banicją. Taki zrobił z nimi porządek Klaudjusz, a przed

nim jeszcze Tyberjusz. Podobnie a nawet gorzej działo się po prowincjach, gdzie prokuratorowie rzymscy (jak n. p. za Pilata w Judei) tracili tysiące żydów za rozumu chy wszczynane w imię mesjańskich hasel. (Za Hadrijana wyrznięto 600.000 żydów a w samym tylko Cyrene stracono ich 220.000i Dio Cass. 68, 32).

Propaganda żydowska w celu owdziadnienia światem.

Gdy wypadł miecz z ręki, gdy zbrojne powstania zawiodły, szukają żydzi innych dróg do owdziadnienia światem. Odtąd wszelki ruch, już nie tylko polityczny, czy społeczny, ale wszelki prąd myśli, ludzkiej, wszelki nawet objaw religijny, starają się wyzyskać, opanować i ku celom swoim imperjalistycznym obrócić. Już Chrystus wyrzuca współczesnym sobie żydom, że obchodzą wsi i miasteczka, aby choć jednego pozyskać sobie prozelitę (t. j. poganina: żydowskiej pozyskanego wieze); był to bowiem prozelityzm o charakterze czysto polityczno-partykularnym, ale nie religijnym. Nie z motywów religijnych stało żydostwo misjonarzy na cały świat, ale w celu podboju tego świata, w celu zawładnięcia duszą i umysłami znieuawdzonych „goim“ i narzucenia im swego jarzma. Prozelita musiał się wyrzec swojej dawnej ojczyzny i wszelkich z nią związków, był nadto ograniczony w prawach, jakie przysługiwały tylko rodowitemu żydowi, stawał się niewolnikiem żydowskim, ponoszącym tylko ciężary prawa bez żadnych korzyści dla siebie. (Por. Philo, de sacrific. 10). Ułatwiała im tę robotę ogólną w świecie ówczesnym pragnienie religijny, pragnienie prawdy i tęsknota za Mesjaszem-wybabwic ełem. Ażeby nie żydom, zwłaszcza więcej wykształconym poganom, uprzystępnic pojęcia żydowskiej religij, ułatwić przyjęcie starożyakonych ceremonij, aleksandryjski żyd-filozof Filon skomb nował z żydowsko-hellenistycznych pojęć system, któryby był pedagogiem dla Starego Zakonu pośród pogańskiego świata. Równocześnie tażsama filozofja żydowsko-aleksandryjska wysillała się, aby wy-

kazać światu, iż żydzi są przodownikami wszystkich narodów i że wszystko, co te narody dobrego mają — to od żydów wzięły. Tak n. p. wykazywał (już r. 145 przed Chr.) żydowski filozof Arystobul, Filon, Józef Flawjusz i t. d. (por. Clem. Alex. Strom. 1, 22; Euzeb. Praep. ev. XIII. 12, i. n. *Philo, Quod omnis probus liber* 9 i t. d. Jos. c. Ap. 1, 22; 2, 41).

Swoje żydowskie ceremonje i zwyczaje starali się żydzi rozszerzyć po całym świecie. Już Józef Flawjusz powiada, że nie było wówczas narodu wśród Greków, czy barbarzyńców, któryby na wzór żydowski nie święcił dnia siódmego w tygodniu, nie zapalał świeczki i nie wstrzymywał się od jedzenia zakazanych przepisami żyd. potraw. (Jos. c. Ap. 2, 10). Podobnie pisze Juvenalis. (Sat. 14, 96). A Seneka już nawet oburza się, „iż zwyczaj (święcenia sabatu) tego przebrzydłego narodu tak się zakonzenił, iż prawie wszędzie jest praktykowany — zwyciężeni, zwycięzcom nadali prawa“. (De superst. t. fragm. XII. 42, por. Horacy Sat. 1, 9, 70—72. Ovid. ars am. 176, 416).

Dla ułatwienia sobie tej propagandy żydowskiej i wywierania wpływu na decydujące czynniki, usiłowali pozyskiwać sobie świat kobiecy. Przez wpływowe prozelitki żydowskie starali się dotrzeć do dworu cesarskiego. Żona n. p. cesarza Augusta, Julja miała za niewolnicę żydówkę Alkme (Jos. Staroż. 17, 5, 7, 1), a nawet cesarz Klaudjusz (który wypędził żydów z Rzymu) miał za niewolnicę żydówkę Aster (Corp. inser. lat. X, n.), a żona Nerona, osławionego wieszacza i mordcy chrześcijan Poppea Sabina miała być również żydówką (Jos. Flaw. Staroż. 20, 8, 11), podobnie jak i szwagrowa cesarza Tyberjusza, Antonia i t. d. i t. d.

Żydzi usiłują robić „interes“ na chrześcijaństwie.

Co więcej — kiedy żydostwo faryzajskie spostrzeгло, iż chrześcijaństwo zatacza coraz większe kręgi wśród świata pogańskiego, postanowiło wyzyskać dla

siebie i ten wielko-światowy ruch religijny. Za misjonarzem chrześcijańskim szedł misjonarz żydowski i głosił poganom, że należy wprzód przyjąć religję żydowską, by zostać chrześcijaninem, należy przedewszystkiem dać się obrzezać, zostać wprzód żydem, bo sam Chrystus był żydem, żydem Piotr, Jakób i Jan i wszyscy apostołowie i t. p. Była to zastawiona łapka na nieświadomych pogan, aby ich w ten sposób z okazji przyjmowania chrześcijaństwa pozyskać starozakonnym ceremonjom, a tym sposobem nałożyć na nich swe jarzmo, czyli poprostu „interes“ zrobić na rozszerzaniem się po świecie chrześcijaństwie. Niektórzy z tych misjonarzy żydowskich dla zamydlenia oczu przełożonych gmin chrześcijańsko-pogańskich, wśród których grasowali, przyjmowali pozornie chrzest i w ten sposób ułatwiali sobie swą imperjalistyczną i niecną propagandę wśród pogan spragnionych prawdy religijnej, niepokojąc ich sumienia i wywołując nieporozumienia i zamieszki. Święty Paweł plany tych „fałszywych braci“ umiał nagleżycie pokrzyżować. tłumacząc poganom, że mogą z pominięciem ceremonji żydowskich wstąpić do Kościoła Chrystusowego — bez przyjmowania starego Prawa, przyjąć Ewangelję. Stąd ta niekwaśna straszna żydów do Pawła, która mu towarzyszyła we wszystkich jego misyjnych pracach i była przyczyną wszystkich jego cierpień i prześladowań.

Dusza żydowska pozostała tą samą.

Jeżeli przeglądnijemy historję ruchu żydowskiego od czasów Chrystusa aż po dziś dzień, to zauważymy, że się tu nic nie zmieniło, że dusza żydowska pozostała zawsze ta sama, te same jej żądze i dążności partykularystyczno-imperjalistyczne. Ogół narodu żydowskiego widzimy w całym przebiegu dziejów zawsze przejęty ideą oczekiwanego Mesjasza, który ma położyć koronę na głowę jego, a królestwa świata u stóp jego. Zawiedzeni tylekrotnie, zawsze walką z nadzieją zawładnięcia światem. Żyd też uważa siebie za arcy-

typ człowieka, którego królestwo ma się rozciągać po wszystkie krańce świata, a w zarozumiałości swej bierze wszystkie te słowa Proroeka, które były wypowiedziane o Chrystusie, do siebie: „Dam ci narody za dziecięstwo, a krańce ich będą granice ziemi... I przyjdą do ciebie, kłaniając się synowie tych, którzy cię trapiłi i będą się kłaniać stopom nóg twoich, wszyscy, którzy uwłoczyli... A lud twój wszyscy sprawiedliwi na wieki odziedziczą ziemię“.

Godło związku izraelskiego (Alliance israelitique).

Świadomi swego „wybraństwa“ bożego, swej wyższości nad innymi rasami, a przede wszystkim swoich obietnic mesjańskich, rozwijają żydzi gorączkową działalność celem urzeczywistnienia marzeń swoich, by zapanować nad światem. Manja wielkości u żydów jest rodzajem obłędu całej tej rasy. Ten imperjalizm żydowski wyraża się symbolicznie na godle powszechnego związku izraelskiego, którym jest kula ziemską z zakniętymi na niej tabliczkami Mojżesza.

Hasłem żydowstwa „osłabić społeczeństwa“ w ich narodowości i religji.

Aby urzeczywistnić te swoje marzenia, starają się przede wszystkim osłabić społeczeństwa, wśród których żyją. Podług recepty, danej im przez ich współwyznawcę ministra z czasów rewolucji francuskiej w roku 1848 i założyciela „Związku izraelskiego“ Cremieux'ego starają się „wejść do społeczeństwa, aby wyrzucić go z własnej ojczyzny“. Wyteżyli zatem wszystkie siły i zdolności swej rasy, aby opanować wszystkie dziedziny życia umysłowo-kulturalnego, ekonomicznego i polityczno-społecznego przez prasę, przez pieniądz, przez ludzi sobie oddanych a sówicę przez siebie płaconych. Wciskają się wszędzie, w instytucje finansowe, aby zyskiwać materialnie, regulować i opanowywać finansowe walory państwa, wciskają się w instytucje

oświatowe (nawet do uniwersytetów), aby opanować myśl ludzką i nadać jej kierunek sobie wygodny, śledzą przytem pilnie każdy tej myśli ludzkiej objaw i rozwój, trzymają czujnie rękę na pulsie każdego ruchu polityczno-społecznego, aby go ująć w swe ręce — a ile mógłby być dla nich niebezpiecznym, by to niebezpieczeństwo od siebie odsunąć — zaś pokierować nim tak, by służył ich interesom.

Siła i spójność społeczeństwa leży w jego narodowości i religji. Dlatego żydostwo wysiła się, aby te dwa czynniki osłabić. Poczucie odrębności narodowej i świadomości różnicy religijnej, które tak silnie żydów całego świata wiąże, iż mimo rozproszenia i pozornego asymilowania się do innych narodów zawsze czują się żydami, to poczucie starają się przytłumiać i zwalczają, a tem samem usypiać ich czujność i ostrożność przed grożącym im i czyhającym na nie imperjalizmem żydowskim.

Dlatego popierają całą duszą każdy internacjonalny ruch polityczno-społeczny, w którym zaciera się ta odrębność narodowa i zwalczana jest religja, podsycając zarazem żywiołowość tego ruchu, aby mieć w nim silnego sprzymierzeńca dla osiągnięcia swego upragnionego celu, zniesienia wszelkiej zapory, zniszczenia, do zapanowania nad światem.

Mowa Wielkiego Rabina 1884 r.

Wolnomularstwo, socjalizm i komunizm opanowali całkiem żydzi i stworzyli z niego dla siebie armję zwerbowaną między „gojami“, pod osłoną której dzieci Abrahamowe bezpiecznie działać mogą nad zdobyciem wszechwładztwa. Aby zdeorganizować, osłabić materialnie i moralnie społeczeństwo, ubezwładnić ciało i duszę narodu, a potem niepodzielnie nad nim — a raczej miasto niego — panować, popierają tu wszystko, co ku temu celowi wiedzie, jak rewolucję, strajki, t. zw. liberalną oświatę, bezwyznaniowe szkoły, bezbożną i demoralizującą literaturę i prasę. Wielce znaczącą

w tej kwestji jest mowa Wielkiego Rabina, ogłoszona przez lorda Readclif'a w r. 1884: „Ośmnaście już wieków trwa wojna narodu izraelskiego o panowanie przyrzeczone Abrahamowi, którego krzyż go pozbawił... Postęp cywilizacji jest najlepszą tarczą, poza którą ukryć się możemy do działania, przebycia krokiem szybkim i pewnym przestrzeni, dzielącej nas od celu najwyższego... „panowania na ziemi, obiecanego ojcu naszemu Abrahamowi...“ A dalej tak mówi: „Skoro będziemy panami prasy, będziemy mogli odpowiednio do woli wpłynąć na zmianę pojęć o honorze, cnocie, podkopać rodzinę, instytucję dotychczas za świętą uważaną i dokonać jej rozprężenia... Trzeba ile tylko można podtrzymywać proletarijat, poddać go tym, którzy rozporządzają funduszami — w ten sposób podburzymy masy, gdy tylko zechcemy... a każda z tych katastrof posunie nasze interesa i zbliży nas do panowania nad światem. Jeżeli złoto jest pierwszą potęgą, to druga jest prasa. Nasi powinni przewodniczyć kierunkowi wszystkich codziennych dzienników wszystkich krajów dla zostania panami opinji publicznej i zawładnięcia masami“.

Żydzi duszą wszystkich rewolucji i przewrotów społecznych.

Duszą wszystkich niemal rewolucji i przewrotów społecznych byli żydzi, którzy w zamętach polityczno-społecznych zdobywali pierwsze stanowiska w państwie, zajmowali miejsce zdetronizowanych władców.

Tak było w czasie rewolucji francuskiej, portugalskiej, tak się dzieje i dzisiaj w Rosji. W Rosji już od dawna pracował „Bund“ żydowski nad tem co dzisiaj tam widzimy, od dawna siał pod żniwo, które dziś tak obficie zbiera. Jak donoszą biuletyny powszechnego „związku izraelskiego“, związek ten nakazywał skierowanie wszystkich żydów do środka cesarstwa rosyjskiego (z r. 1874, str. 17).

Żydzi oddawna przygotowali rewolucję w Rosji.

W bulletynach z r. 1877, 1880, jest mowa o akcji zaczepnej z Rosją. Niektóre raporty i inne dokumenty Związku dowodzą, że ustanowił on kordon z 56 komitetów rewolucyjnych wzdłuż rogatki rosyjsko-niemieckiej, od Memla aż do Brodów, dla utrzymania i podsyłania ruchów nihilistyczno-socjalistycznych w Rosji.

To nam też tłumaczy szybkie rozszerzenie się działalności „Bundu“ w graniczących z kordonom tym guberniach Rosji. Jakkolwiek związek izraelski głosi się być stowarzyszeniem filantropijnem, filantropja ta posługuje się dynamitem i rewolwerem. Temi środkami Związek dążył do przeprowadzenia konstytucji w Rosji, aby nią potem zawładnąć.

Proroctwa wielkiego „rabina Majmonidesa“ o panowaniu żydów nad całym światem.

Ta nieustanna gorączka rewolucyjna, jaka trawi ten naród od wieków („Judaei assidue tumultuantes“ Suet. vita Claudii) tłumaczy się nieczem innem, jak tylko tą niespokojną żądzą zapanowania nad światem, podsycaną tak nadziejami mesjańskimi, jak obietnicami różnych wielkich talmudystów rabinów. „Kiedy Mesjasz przyjdzie — odda żydom panowanie nad światem, wszystkie państwa będą im poddane“. (Trakt. Kethuboth 111 b. Sab. 30 b. por. Trakt. Sanhedriu 88 b. i 99 a.). „Lecz czasy te poprzedzi wielka wojna, w której dwie trzecie gojów zginie, a broń u nich zdobytą żydzi przez lat trzy palić będą“. (Abarbamel Masma Jesua 49 a.). „Żydzi będą wtedy niezmiernie bogaci; skarby wszystkich narodów przejdą w ich ręce, a bogactwa będą tak wielkie, że potrzeba będzie 300 oślic do dzwigania kluczy od drzwi i zamków“. (Perachim 118 b.). „Wszystkie ludy nawrócą się na judaizm, chrześcijanie tylko nie będą mieli udziału w tem szczęściu, bo będą całkowicie wytepieni“ [Sopher Zeror Hamor 125 b.].

Tak przepowiedział żydom wielki rabi Majmonides, tak i w różny podobny sposób obiecuje im Talmud. Cóż dziwnego, że wobec tego rodzaju „niezawodnych“ obietw i wrodzonej sobie pychy i żądzy panowania — zrywają się nieustannie do różnych najśmielszych, najgwałtowniejszych czynów, wyzyskując każdy moment w dziejach narodów, każdy środek (Talmud na każdy zezwala), bacząc na każdą stosowną chwilę i wyteżając słuch, ażali już nie brzmiały trąby jerychońskie i nie wała się mury Jerycha...

Żądza imperjalizmu żydowskiego łączy się z żywością nienawiścią wszystkiego, co staje na przeszkodzie do urzeczywistnienia tych żydowsko-mesjańskich nadziei, do wszystkiego wreszcie tego, co nie żydowskie, a zwłaszcza co jest chrześcijańskie. Już Tacyt o żydach pisze: „Judeos adversus omnes alios homines hostile habere odium“. (Żydzi żywią do wszystkich innych ludzi wrogą nienawiść). Cała historia żydów jest tylko jedną walką z ludami wśród których żyli...

Żydzi nienawidzą chrześcijan i usiłują zniszczyć Kościół katolicki.

Imperjalizmowi żydowskiemu, wyciągającemu ręce zabójcze na cały świat, stał w drodze potężny ruch o podobnych dążeniach, choć diametralnie różny w swej idei i treści. Chrystus rzekł do swoich apostołów: „Idąc na cały świat nauczajcie wszystkie narody“. Ewangelja miała podbić świat cały, wszystkie narody świata mają wejść do królestwa Chrystusowego.

Widzimy zatem od początku dwie instytucje, które przeciwko sobie stanęły. Z jednej strony Kościół, duchowe królestwo Mesjasza, królestwo nie z tego świata, podbijające świat cały — o charakterze uniwersalnym z prawem obywatelstwa dla każdego człowieka żyda, czy Greka — z drugiej strony synagogę żydowską, o ciasnym partykularyzmie w imię obietnic mesjańskich dążącą do podboju wszystkich również narodów świata, ale do podboju materialnego z wykluczeniem

gojów od przywileju i praw, jakie są tylko „wybranemu“ narodowi obiecane. W tym różnym charakterze Kościoła i synagogi tłómaczy się zarazem przepaść, jaka między temi dwoma instytucjami od początku się zaznacza. Z jednej strony Chrystus z królestwem duchowem, wyciągający ramiona ku wszystkim bez wyjątku, z drugiej Mesjasz żydowski, raczej karykatura Mesjasza, z obietnicami natury czysto doczesnej, z mieczem u boku, niosący panowanie żydom, a zagładę gojom — z jednej strony Ewangelja z przykazaniem miłości — z drugiej karykatura St. Zakonu Talmud z potwornymi przepisami nienawiści wszystkiego, co nie „wybrane“, co nie żydowskie. Stąd walka, stąd prześladowania wszystkiego co chrześcijańskie. Wystarczy przeczytać dzieje apostołskie, szczególnie dzieje św. Pawła, lub n. p. takie „Martyrium s. Policarpi“ i t. p. aby się przekonać, iż wszystkie prześladowania, jakie od pierwszych czasów ponosiło chrześcijaństwo, były albo spowodowane przez żydów, lub popierane przez nich. W prześladowaniu chrześcijan za ostatnich cesarów rzymskich brali żywy udział żydzi. Za Nerona najgorliwsi jego dworzanie byli żydzi, pomiędzy którymi odznaczył się Attilus, doradca wszystkich jego głupstw, a Poppea oddana była całkiem żydom. Za Domicjana (c. ks. Sefer Juhasim) żydzi wymordowali w Rzymie i poza Rzymem tak wielką ilość chrześcijan, że ją porównują do ilości piasku w morzu.

Antonina Pobożnego — zresztą dość łaskawego dla chrześcijan — potrafił Rette Jehuda, będący w łaskach tego monarchy przekonać, że chrześcijanie byli powodem zarazy w r. 155, wskutek tego wydał Antonin wyrok śmierci na wszystkich w Rzymie Nazarejczyków (p. Sefer Hadoroth, str. 125).

Pod wpływem również żydów Marek Aureljusz zaczął wymordować wszystkich Nazarejczyków w r. 117 (tamże). Za Karakalli żydzi oddawali się z zapalem prześladowaniu Nazarejczyków. Księga Sefer Hadoroth (str. 125) mówi: „W roku 3974 (214 po Chr.) żydzi zabili 200.000 chrześcijan w Rzymie i wszystkich na

Cyprze“. O udziale w prześladowaniu chrześcijan za Djoklecjana pisze wspomniana już księga (str. 108): „Na żądanie żydów Djoklecjan zabił wielką liczbę chrześcijan, między nimi papieża Kajusa i Marcellina, brata Kajusa i siostrę jego Różę“ i t. d. i t. d.

Prasa na żołdzie żydostwa.

Ta nienawiść żydów do Kościoła katolickiego i do chrześcijan nadal trwa aż po dziś dzień, podsykana potwornymi zasadami Talmudu, który jest wyrazicielem tej żądzy żydowskiej panowania nad światem. pogardy i nienawiści tego, co nie żydowskie a zwłaszcza, co chrześcijańskie.

Oni popierają wszystko to, coby podług ich mniemania, mogło zniszczyć lub zdeorganizować życie Kościoła. A więc wszystkie prądy umysłowe, religijno-społeczne, czy polityczne przeciwne Kościołowi zawsze mają w nich swoich popleczników — wszystkie prześladowania Kościoła od z początku pierwszej gminy chrześcijańskiej w Jerozolimie (por. Dzieje ap. list św. Pawła do żydów) aż po dziś dzień, krwawe i bezkrwawe — otwarte i ukryte są w wielkiej części dziełem walczącego o prym w świecie żydostwa. Wszyscy nieprzyjaciele Kościoła i jego świętych zasad są żydowskiemi przyjaciółmi. Nie szcędzą żydzi kosztów i trudu w tej pracy antykościelnej. Nie żałują pieniędzy na prasę zwalczającą Kościół i wpływ jego na społeczeństwo — cała niemal prasa wroga Kościołowi katolickiemu jest na ich żołdzie. Nieustanne wołanie „Ukrzyżuj go“ dolatuje nas z łamów tej prasy i tej całej literatury bezbożnej, wydawanej za żydowskie srebrniki...

Żydostwo popiera „wszelkie ustawy liberalne“, antychrześcijańskie.

Walczą też ze wszystkiem, co przyczynia się do podtrzymania i rozwoju obyczaju chrześcijańskiego, a popierają to, co chrześcijan osłabia moralnie i niszczy.

Wszystkie ustawy, tak zw. „liberalne“, dotyczące czy to sakramentu małżeństwa, charakteru chrześcijańskiego szkoły, święcenia niedzieli, karności i sprawności społeczeństwa, liczyć zawsze mogą na ich poparcie. Wiedzą dobrze, że praca człowieka umoralnia i ubogaca, więc jak największa redukcja pracy tej, zohydzenie jej robotnikowi, zdemoralizowanie go i zrewolucjonowanie, a przez to osłabienie społeczeństwa leży im bardzo na sercu. Wszystkie niemal bezmyślne strajki i dzikie bezrobocie są przeważnie ich dziełem lub dziełem płatnych przez nich podszezuwaczy.

„Szabesgoje“ na usługach żydów.

Nienawistną tę swoją robotę usiłują żydzi ukrywać i osłaniać. Mają płatnych przez się gojów, zdrajców własnych braci — co za nich piszą, pracują, agituja, burzą.

Bolszewizm żywym przykładem nienawiści żydów wobec chrześcijaństwa.

Ale od czasu do czasu nienawiść ta ich wybucha wprost żywiłowo, występuje wprost patologicznie, a przykładem jej klasycznym, to bolszewizm. Jest on drastycznym objawem tych mesjańskich nadziei żydostwa, które nigdy nie zgasły, a które znów w nowej formie się ukazały. Jest on jednym z tych etapów w dążeniu żydostwa do panowania nad światem i związany z tem dążeniem nienawiści i chęci zniszczenia i pogromu wszystkiego, co stoi żydom w urzeczywistnieniu tych odwiecznych marzeń na zawadzie. Powstaje nowa era w świecie, nowy ruch, nowy przewrót, największy jakiego nie znał świat.. I o to! „Judaei assidue tumultuantes“ — „Żydzi zawsze się burzący“, zapytali się, czy może już nie nadszedł czas stosowny, a może i jedyny do urzeczywistnienia odwiecznych aspiracji, aby ten wybrany przez Boga naród zapanował nad światem pod wodzą wybranego i oczekiwa-

nego Mesjasza... Mesjańskie ich oczekiwania odżyły znów na nowo z całą potęgą namiętności... Może on już przyszedł? Może już przyszła jego godzina? a czy ta wojna światowa nie jest przypadkiem wojną przez wielkiego Rabbi... przepowiedzianą żydom, po której dane ma im być panowanie nad światem?

Mesjasz żydowski — zali już przyszedł?

Dzieje żydostwa świadczą, że w chwilach takiego podniecenia ukazywali się zawsze gdzieś, n. p. za miastem, na puszczy i t. p. jacyś Mesjasze, którzy stawali na czele ruchawek... A teraz od wschodu zjawia się Mesjasz — bolszewizm, wielka okazja dla żydów do uzyskania wszechwładstwa nad światem, Przypomniały się czasy Jozuego, jak z rozkazu Bożego szedł na podbój chananejskiej, żydom obiecanej ziemi, jak ogniem i mieczem niszczył miasta i wsi, wycinając w pień ich mieszkańców przeklętych przez Boga...

Żydzi na czele bolszewizmu.

Więc trzeba, żeby na czele tego bolszewickiego ruchu stanął znów żyd, żydowscy komisarze będą znów wykonawcami jego planów i rozkazów. Ponieważ dziś nie są już czasy Jozuego — nie można było od razu całkiem otwarcie ruszyć na podbój świata (dziś już cały świat jest dla żydów ziemią obiecaną), więc zrazu pod osłoną idei demokratycznej, dla „dobra i wolności proletariatu pracującego“ stanęli do walki z dotychczasowem porządkiem rzeczy i t. d.

Żydostwo szaleje. Czy ten Mesjasz żydowski nie gotuje jakiejś nowej tragedji swemu narodowi?

Ale w miarę początkowego powodzenia i rosnącej coraz to bardziej niecierpliwości, obok żądzy do jak najszybszego zapanowania nad światem, u żydowskich panów rosyjskiej rewolucji wzrastała równocześnie tal-

nadystyczna żądza zniszczenia wszystkiego, co dotąd było a co utrudniało pochód żydostwa do zdobycia przedewszystkiem tego kraju, gdzie dotąd nie mieli żydzi znaczenia, a gdzie znaleźli grunt podatny do robienia mesjańsko-żydowskich eksperymentów. Chęć zemsty i chciwości krwi, chęć zabijania gojów-chrześcijan i niszczenia kultury zachodniej chrześcijańskiej. odżyła z całą wrodzoną tej rasie wschodniej namiętnością i precyzyjną potwornością... Szaleje zbudzone do czynu to samo zawsze żydostwo — szaleje w imię wyznaczonych od wieków przywilejów i praw, w imię obiecanego mu za pośrednictwem Mesjasza panowania nad pokonanym i zdeptanym światem...

Ale czy ten wieczny żyd-tulacz — ten nieustannie zjawiający się żydowski Mesjasz znowu jakiegóż tragedji swojemu narodowi nie gotuje?

INSTYTUT
BADAŃ LINGWISTYCZNYCH I PAŃ
BIBLIOTEKA
00-330 Warszawa, ul. Nowy Świat
Tel. 26-68-63

Pisma o kierunku chrześcijańsko-społecznym.

„GŁOS NARODU“

wielki dziennik chrześcijańsko-społeczny, wychodzi od lat 30 w Krakowie.

„Głos Narodu“ jako organ kół katolickich w Małopolsce, na Śląsku i południowych województwach byłej Kongresówki jest jedynym pismem szczerze katolickim. które stoi na straży interesów Kościoła katolickiego a w sprawach polityczno-społecznych, popiera ideę chrześcijańskiej reformy społecznej w państwie.

Obowiązkiem naszym jest popierać dziennik „Głos Narodu“.

Prenumerata miesięczna wynosi 500 Mk. Zamawiać można na pocztę, lub wprost w Administracji „Głosu Narodu“ Kraków, ul. św. Krzyża L. 11.

Pisma chrześc. Związków zawodowych.

„Ruch Robotniczy“, organ centralny chrześcijańskich Związków zawodowych z siedzibą w Krakowie, wychodzi co miesiąc. Prenumerata roczna 300 Mk. Adres: Kraków, ul. A. Potockiego L. 11.

„Chrześcijański Górnik, Hutnik i Salinierz“, organ „Chrześcijańskiego Związku zawodowego górniczego“. Prenumerata roczna 300 Mk. Adres: Kraków, ul. A. Potockiego L. 11.

„Chrześcijański Dróżnik“, pismo Chrześcijańskiego Związku dróżników w Małopolsce“. Prenumerata roczna 300 Mk. Adres: Kraków, ul. A. Potockiego L. 11.

„Chrześcijańska Służąca Polska“, pismo „Polskiego Związku zawodowego chrześcijańskiej służby domowej“ Prenumerata roczna 300 Mk. Adres: Kraków, Potockiego 11.

Pisma Związków kulturalno-oświatowych.

„Młodzież Polska“, dwutygodnik, pismo Małopolskich Związków dyecezyjnych młodzieży polskiej. Wychodzi 6-ty rok w Krakowie. Prenumerata roczna 600 Mk. Adres: Kraków, pl. Marjański L. 2.

„Kobieta Polska“, miesięcznik, pismo katolickich stowarzyszeń kobiet i dziewcząt pracujących. Wychodzi 7-my rok w Krakowie. Prenumerata roczna 300 Mk. Adres: Kraków, ul. A. Potockiego L. 11.

BIBLIOTEKA CHRZEŚCIJAŃSKO - SPOŁECZNA.

1. **Czego chce Polskie Stronnictwo Chrześcijańskiej Demokracji?** napisał inż. Henryk Miłnowski. Cena 50 M.
2. **Rola Chrześcijańskiej Demokracji w życiu społeczno-politycznym** napisał J. P. Cena 80 M.
3. **Idea chrześcijańsko-społeczna w jej historycznym rozwoju** napisał J. P. Cena 80 M.
- 3 **Bolszewizm a Mesjasz żydowski.** Cena 80 M.

Ruch robotniczy.

1. **Z przeszłości i teraźniejszości robotnika** nap. A. M. Cena 50 M.
2. **Polskie Zjednoczenie Chrześcijańskich Związków zawodowych** napisał Jan Puchałka. Cena 50 M.

Praca oświatowa.

1. **O pracy wewnątrz Stowarzyszeń kobiet pracujących** nap. X. A. Paryś. Cena 40 M.
2. **Zadania Starszych w Stowarzyszeniu** nap. X. A. Paryś. Cena 40 M.
3. **Doświadczenia poczynione w pracy nad młodzieżą w stowarzyszeniach** nap. X. St. Sapiński. Cena 40 M.

Powyższe wydawnictwa posiada na składzie „Związek Chrześcijańsko-Społeczny”, Kraków, ul. Andrzeja Potockiego 11.

Tamże można nabyć:

1. **Psalterz Dawidowy** w przekładzie przez ks. arcybiskupa F. A. Symona z dodaniem modlitw i litanii. Cena 400 M.
2. **Chrystusa opowiadajcie**, słówko w pięknej sprawie, z niem. przełożył ks. J. K. Cena 100 M.
3. **Święcenia kapłańskie.** Ceremonie przy udzielaniu święceń kapłańskich, nap. J. K. Cena 50 M.
4. **Venite adoremus.** Adoracje N. S. Cena 50 M.
5. **Skarby liturgji Mszałnej.** Pobożne rozważania w czasie Mszy św. Cena 20 M.

Scena Związku Młodzieży Polskiej.

- Nr. 1. **Za Naczelnikiem**, nap. X. P. (wyczerpane).
Nr. 2. **Ks. Patron jedzie**, nap. J. P. (wyczerpane).
Nr. 3. **Wróżka Dora**, nap. X. S. (wyczerpane).
Nr. 4. **Czuj Ojca twego i Matkę swoją, Talar Marji, Więzień.** Cena 40 M.
Nr. 5. **Z Męczeńskiej Krainy Podlasia.** Cena 40 M.
Nr. 6. **Na Nową drogę życia**, W. B. Cena 45 M.
Nr. 7. **Jak się Jaśków zachciało być panem**, W. B. Cena 45 M.

Do nabycia w „Sekretarjacie katol. Stowarz. młodzieży męskiej”, Kraków, pl, Marjacki L. 2.

F

22044